

Književne novosti

Martin Krpan, dramatska pripovedka v petih dejanjih. Spisal Fran Govekar. Glasbo zložil Gustav Adolf Ciner. V Gorici 1905. Tiskala in založila „Goriška Tiskarna“ A. Gabršček. Martin Krpan je izšel kot 147. 149. snopič „Slovanske knjižnice“. Knjigo diči slika našega igralca A. Verovška v vlogi Martina Krpana. Cena 1 K 20 h.

Golica in Kadilnikova koč. Zgodovinske in potopisne črtice. Spisal dr. Jos. C. Oblak. V Ljubljani 1905. Tiskali in založili J. Blasnikovi nasledniki. Cena 1 K. — Ta lična knjižica je izšla povodom slavnostne otvoritve Kadilnikove kočice na Golici, ki se tako imenuje na čast starosti slovenskih planincev, g. Francetu Kadilniku. Knjiga, ki jo diči kaj lepa slika slavljenceva, obsega poleg s toplim čuvstvom pisanega životopisa najzaslužnejšega našega turista ter navdušujočega popisa Golice in njenega pomena za turistiko iz peresa g. dr. Jos. C. Oblaka, sedmero popotnih pisem g. Franceta Kadilnika samega, ki bodo po svoji vsebini zanimala turista in neturista, vsled česar se ni bati, da bi se knjiga ne razpečala v korist Slov. plan. društvu. V prvi vrsti pa so seveda poklicani hribolazci, da sežejo po njej. —k.

K. Ozvald: Prešernova „Nova pisarija“ in „Horacileve Epistulae“. V Gorici 1905. Tiskala in založila „Goriška Tiskarna“ A. Gabršček. Cena zanimivi razpravi je 30 h.

„Nebesa“. Roman, spisal Marko Zorin. I. sešitek. Ljubljana 1905. Tiskal Dragotin Hribar. Ta povest bode izhajala v zvezkih na poltretji tiskani poli najmanje po dvakrat na mesec. Vsak zvezek stane 50 h.

Zabavna knjižnica. Zvezek XVII. Založila in na svetlo dala „Slov. Matica“. Ljubljana, 1904.

To leto so v „Zab. knj.“ združeni le manjši spisi; marsikomu bo to všeč, ker se mnogi bralci kar ustrašijo vsakega daljšega spisa, če je tudi povesten. Takim bralcem bo to leto ustrezno tudi s tem, da so vsi sestavki pisani prav lahko.

Pod naslovom „Slavjanska lira“ je združenih nekaj izbranih narodnih pesmi slovanskih, ki jih je prevedel R. Peterlin. Ideja se mi zdi srečna, sploh smatram ta šopek pesmi le za predhodnico večje izdaje v slovenščino prevedenih slovanskih narodnih pesmi. Kaj takega pogrešamo; saj nimamo izdaj izvirnikov, a ko bi jih tudi imeli, bi jezik takih pesmi često težko razumeli, govorimo pa jako radi o krasoti narodnega pesništva. Zato potrebujemo obširnih prevodov. — Tu moram omeniti nedostatek pri Peterlinovi zbirki: Kdor čita prevod, se zanima često tudi za izvirnik; zato bi bila prelagateljeva dolžnost, da bi vselej navedel, po kateri izdaji je prevajal in kje (na kateri strani itd.!) je dotična pesem. — Prelagatelj je izbral po par zgledov za vse Slovane (razen seveda za Slovence in Srbohrvate) in je pridejal tudi nekaj litavskih in letskih. — Pesmi ni mnogo, a izbrane so dokaj dobro, tako da se iz njih spozna za silo značaj onega naroda. Tudi jezik je gladek in neprisiljen.

Da je prihodnji sestavek Meškov („Pot spokornikov“), se spozna že iz prvih besed. Meško je ostal v tej silueti cel Meško, a kaže se nam od svoje najlepše strani. Če odvezamo malo preobjestni uvod in na strani 55. predzadnji